

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2021 [αίτηση του Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej reprezentowany przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad κατά TOTO SpA — Costruzioni Generali, Vianini Lavori SpA

(Υπόθεση C-581/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 – Άρθρο 1, παράγραφος 1 – Αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Άρθρο 35 – Ασφαλιστικά και συντηρητικά μέτρα – Αγωγή βάσει σύμβασης για την εκτέλεση εργασιών κατασκευής δημόσιας οδού ταχείας κυκλοφορίας συναφθείσας μεταξύ δημόσιας αρχής και δύο εταιριών ιδιωτικού δικαίου – Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων συνδεδεμένη με τις απορρέουσες από την εν λόγω σύμβαση ποινικές ρήτρες και εγγυήσεις – Απόφαση περί ασφαλιστικών μέτρων ήδη εκδοθείσα από το αρμόδιο για την ουσία της υπόθεσης δικαστήριο]

(2021/C 490/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven kasatsionen sad (Βουλγαρία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej reprezentowany przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad

κατά

TOTO SpA — Costruzioni Generali, Vianini Lavori SpA

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι αίτηση ασφαλιστικών μέτρων υποβληθείσα και εκδικαζόμενη σύμφωνα με τους κανόνες του κοινού δικαίου ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, η οποία αφορά ποινική ρήτρα για την εκτέλεση συμβάσεως κατασκευής δημόσιας οδού ταχείας κυκλοφορίας συναφθείσας κατόπιν διαδικασίας αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων των οποίων η αναθέτουσα αρχή είναι δημόσια αρχή, εμπίπτει στην έννοια των «αστικών και εμπορικών υποθέσεων» κατά τη διάταξη αυτή.
- 2) Το άρθρο 35 του κανονισμού 1215/2012 έχει την έννοια ότι δικαστήριο κράτους μέλους το οποίο επιλαμβάνεται αιτήσεως ασφαλιστικών ή συντηρητικών μέτρων δυνάμει της διατάξεως αυτής δεν υποχρεούται να κρίνει εαυτόν αναρμόδιο όταν το δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, το οποίο έχει διεθνή δικαιοδοσία για την ουσία της υπόθεσης, έχει ήδη αποφανθεί επί αιτήσεως με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία και μεταξύ των ίδιων διαδίκων.
- 3) Το άρθρο 35 του κανονισμού 1215/2012 έχει την έννοια ότι η αίτηση ασφαλιστικών ή συντηρητικών μέτρων πρέπει να εξετάζεται με γνώμονα το δικαιο του κράτους μέλους του επιληφθέντος δικαστηρίου και δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία δεν επιτρέπει αίτηση ασφαλιστικών μέτρων σχετικά με ένδικα βοηθήματα που αφορούν χρηματική απαίτηση έναντι του Δημοσίου ή δημόσιας αρχής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 28 της 25.1.2021.